

IZVOD IZ ZAPISNIKA

Sa 1. sjednice zajedničke Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenika i namještenike

23. siječanj 2018.

Članak 48.

„Službenica koja koristi dopust zbog njege djeteta s težim smetnjama u razvoju temeljem rješenja HZZO-a podnijela je zahtjev za novčanu pomoć radi bolovanja dužeg od 90 dana. Da li Ministarstvo može odobriti takav zahtjev?“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/48 od 23. siječnja 2018.

Pod bolovanjem u smislu članka 48. stavka 1. podstavka 1. Kolektivnog ugovora podrazumijeva se privremena nesposobnosti za rad zbog bolesti ili ozljede službenika ili namještenika ili njegova malodobnog djeteta te zbog komplikacija u trudnoći.

Dopust radi njege djeteta ne smatra se bolovanjem u smislu članka 48. stavka 1. podstavka 1. Kolektivnog ugovora, pa službenik ili namještenik ne može s te osnove ostvariti pravo na pomoć u slučaju bolovanja dužeg od 90 dana.

Čl. 48. st.2.

„Službenica našeg ureda dana 16.11. 2017. podnijela je zahtjev za novčanu pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti službenika - u visini jedne proračunske osnovice. Kao dokaz ista je priložila rješenje HZMO-a od 30.10.2017. godine, kojim se utvrđuje postojanje tjelesnog oštećenja od 100 %, ali joj se ne priznaje pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja jer je isto

uzrokovano bolešću. U čl. 54.st. 2. (pozivaju se na stari KU) propisano je da se nastanak invalidnosti službenika i namještenika supružnika utvrđuje dostavom pravomoćnog rješenja o općoj nesposobnosti za rad, dok novim Kolektivnim ugovorom u čl. 48. st.2 propisano je da se nastanak invalidnosti zaposlenika, supružnika i malodobnog djeteta utvrđuje dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela sukladno propisima.

Stoga molimo za tumačenje razlike između navedenih stavaka.“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 2/48 od 23. siječnja 2018.

U skladu sa člankom 48. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, službenik odnosno namještenik ostvaruje pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti, u visini jedne proračunske osnovice. U navedenom se slučaju, za ostvarivanje toga prava mora raditi o onoj invalidnosti koja je uzrokovala potpuni gubitak radne sposobnosti toga službenika odnosno namještenika te u tom slučaju takav službenik odnosno namještenik navedeno pravo ostvaruje dostavom rješenja nadležnog tijela u skladu s posebnim propis

Članak 7. i 39.

„Službenica je trenutno zaposlena u Stručnoj službi Hrvatskog sabor u razdoblju od 22. travnja 1998. godine do 16. lipnja 2013. godine bila je u radnom odnosu u jedinici lokalne samouprave. Sporazumom o premještanju imenovanoj je radni odnos u jedinici lokalne samouprave pretao 16. lipnja 2013. godine, te je od 17. lipnja 2013. godine u Stručnoj službi Hrvatskog sabora. Obzirom na odredbe čl. 39 stavka 1., odredbu čl.7 stavak 1. i 2. moli se tumačenje smatra li se staž ostvaren u jedinici lok. samouprave stažem ostvarenim u državni tijelima te ostvaruje li službenica pravo na uvećanje koeficijenta složenost poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima i za prethodno ostvareni staž u jedinici lokalne samouprave?“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/7 od 23. siječnja 2018.

Ukupni radni staž ostvaren u državnoj službi smatra se ukupni radni staž ostvaren u svim državnim tijelima. Iznimno, odredbom članka 7. Kolektivnog ugovora, službenik i namještenik tijela jedinice lokalne ili područne samouprave i službenik iz javne službe koji se po sili zakona preuzima u državno tijelo, odnosno koji se zbog potreba službe, temeljem posebnog propisa o službeničkim odnosima, premješta u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i tijela jedinice lokalne ili područne samouprave, odnosno javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržava kontinuitet svog rada odnosno radnog staža kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i jedinici lokalne i područne samouprave. Navedena odredba se na službenike i namještenike primjenjuje od dana primjene ovoga Kolektivnog ugovora odnosno od 1. studenog 2017. godine.

Članak 45.

„U Ministarstvu državne imovine trenutno radi službenica koja je u veljači 2017. godine navršila 65 godina života i 31. prosinca 2017. godine po sili zakona odlazi u mirovinu. Navedena je službenica 2010. godine otišla u mirovinu iz Ministarstva obrane i tom prilikom joj je isplaćen a otpremnina u iznosu od oko 9.000,00. Službenica je 10 mjeseci nakon umirovljenja mirovinu zamrzнула i zasnovala radni odnos u Agenciji za upravljanje državnom imovinom. Stupanjem na snagu Zakona o upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu RH Državni ured za upravljanje državnom imovinom preuzeo je radnike Agencije koji su preuzimanjem postali državni službenici.

Slijedom navedenog molimo vaše mišljenje da li je ministarstvo državne imovine dužno navedenoj službenici zbog odlaska u mirovinu isplatiti otpremninu sukladno odredbi čl. 45. Kolektivnog ugovora?“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/45 od 23. siječnja 2018.

Odredbom članka 45. Kolektivnog ugovora propisano je da službeniku i namješteniku koji odlazi u mirovinu pripada pravo na otpremninu u visini od tri proračunske osnovice.

Navedeno pravo ne ostvaruje onaj službenik i namještenik koji ga je već prethodno ostvario. Dakle, činjenica ponovnog zapošljavanja nakon stavljanja mirovine u stanje mirovanja, ne utječe na mogućnost ponovnog ostvarivanja prava na otpremninu zbog odlaska u mirovinu.

Članak 38.

„Je li u postupku utvrđivanja prava na uvećanje plaće sukladno odredbama Kolektivnog ugovora od službenika potrebno zatražiti provođenje postupka priznavanja inozemne visokoškolske kvalifikacije sukladno Zakonu o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija i dostavu rješenja o istom?

U konkretnom slučaju službenik dostavio je ministarstvu ovjereni prijevod Potvrde Sveučilišta u Ljubljani o stečenom pravu na akademsku titulu doktora znanosti.

Navedeni upit postavili smo Ministarstvu znanosti i obrazovanja čiji odgovor nas upućuje na Zajedničku komisiju, on glasi „ Mi vam možemo preporučiti kao minimalne korake u procedure utvrditi posjeduje li stranka odgovarajuću javnu ispravu, utvrditi vjerodostojnost iste (kontaktirati visoko učilište koje je izdalo diplomu) te utvrditi radi li se o odgovarajućoj kvalifikaciji za navedeno radno mjesto. Ostalo se prepušta poslodavcu“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/38 od 23. siječnja 2018.

U skladu sa člankom 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, službenik ima pravo na uvećanje osnovne plaće s osnove postignutog stupnja magistra znanosti, odnosno doktora znanosti.

U slučaju kada službenik posjeduje inozemnu visokoškolsku kvalifikaciju, za ostvarivanje navedenog prava potrebno je za istu provesti postupak priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije u skladu s posebnim propisom (Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija - Narodne novine, broj 158/03, 198/03, 138/06 i 45/11), osim ako su izdane prije 08.10.1991. godine. To stoga što je navedenim Zakonom propisano da su školske svjedodžbe i druge javne isprave o stečenoj naobrazbi izdane do 08.10.1991. u obrazovnim ustanovama na području bivše SFRJ izjednačene po pravnoj snazi sa školskim svjedodžbama, diplomama i drugim javnim ispravama obrazovnih ustanova Republike Hrvatske i ne podliježu postupku priznavanja.

Članak 48.

„Sukladno čl. 48. Kolektivnog ugovora, a prema priloženom rješenju HZZO-a (skeniran u prilogu)smatram da imam pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti u visini jedne proračunske osnovice. Obzirom da sam odbijena po istom zahtjevu, a temeljem čl. 54. Starog KU molim vaše mišljenje?

Dopunjen upit sa požurnicom: „Status invalidne osobe utvrđen mi je temeljem bolesti Multipla skleroza, a rješenje je izdalo nadležno tijelo po posebnim propisima. Moja bolest je trajna, rješenje o statusu invalida sam dobila i više na komisije za status invalida neću ići. Moje je pitanje imam li na temelju gore navedenog rješenja pravo na novčanu pomoć u visini jedne proračunske osnovice?“

Komisija upućuje na tumačenje broj 1/48 od 23. siječnja 2018.

Članak 20.

„Molim vas za tumačenje čl. 20. U dijelu koji se odnosi na donatora organa, odnosno način na koji se određuje ukupno trajanje godišnjeg odmora. Do sada nisam koristio GO u trajanju više od 30 dana jer je tumačenje da se donator organa odnosi na osobu koja je već darivala organ, a ne na potencijalnog i deklariranog donatora. Molim vas za tumačenje.“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/20 od 23. siječnja 2018.

U smislu čl. 20. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, pod donatorom (darivateljem) organa koji ostvaruje pravo na najmanje 30 dana godišnjeg odmora smatra se službenik ili namještenik koji je, sukladno Zakonu o presađivanju ljudskih organa u svrhu liječenja (Narodne novine, broj 144/12.), članka 4. stavka 1., darivatelj jednog ili nekoliko organa za vrijeme života.

Članak 26.

„Vezano za tumačenje broj 4/19, zbunjuje me ovaj navod „izmjeni do početka korištenja godišnjeg odmora“.... Što ukoliko do izmjene pojedinačnih mjerila dođe nakon iskorištenog prvog dijela GO?“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/26 od 23. siječnja 2018.

Izmjene određenih mjerila koje bi mogle utjecati na trajanje godišnjeg odmora moguće su samo do početka korištenja godišnjeg odmora za pojedinu kalendarsku godinu. Ukupno trajanje godišnjeg odmora prema mjerilima iz članaka 19. i 20. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike utvrđuje se najkasnije do početka trajanja godišnjeg odmora.

Ukoliko se bilo koje od utvrđenih mjerila izmjeni nakon početka korištenja godišnjeg odmora za pojedinu kalendarsku godinu, navedena izmjena ne utječe na trajanje godišnjeg odmora za tu kalendarsku godinu, već se uzimaju u obzir tek prilikom utvrđivanja trajanja godišnjeg odmora za narednu kalendarsku godinu.

Članak 35.

„Molim vas uputu da li se novozaposlenim osobama koje su prilikom zaposlenja imale godinu dana stručnog osposobljavanja za rad bez zasnivanja radnog odnosa i to im je uzeto kao iskustvo na odgovarajućim poslovima koje je ujedno i uvjet za prijam u državnu službu, da li se tih godinu dana upisuje u ukupni radni staž do zapošljavanja u registru zaposlenih u rubriku „ukupni radni staž do zapošljavanja“

Pitanje postavljamo iz razloga što nas buni tumačenje 4/41.“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/35 od 23. siječnja 2018.

Ako je posebnim zakonom utvrđeno da se određeno razdoblje staža osiguranja izjednačava s radnim stažem, to razdoblje se računa i u radni staž u smislu članka 35. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Vrijeme stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa ne smatra radnim stažem u smislu članka 35. stavka 2. Kolektivnog ugovora.

Članak 7.

„Službenica je podnijela zahtjev za isplatom jubilarne nagrade za 30 godina rada u državnim tijelima i jedinicama lokalne i područne (regionalne) uprave.

Službenica u svojoj zamolbi između ostalog navodi da joj je u kolovozu 2012. Isplaćena jubilarna nagrada za 25 godina neprekinute službe u državnim tijelima te na temelju tada ostvarenog prava svoj zahtjev za isplatu jubilarne nagrade za 30 godina smatra opravdanim. U zamolbi navodi da nije bilo prekida državne službe iako joj je prilikom sporazumnog prelaska iz Carinarnice u Gradski sekretarijat za financije, Carinarnica Zagreb u radoj knjižici zaključila radni odnos sa subotom 10. srpanj 1993., a Gradski sekretarijat prijavio u ponedjeljak 12. srpnja 1993. (skenirana dokumentacija).

Nakon uvida u Presliku Potvrde o podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji HZZO-a službenicu smo upoznali da ne ostvaruje pravo na jubilarnu nagradu za navršenih 30 godine neprekinutog rada pozivajući se ujedno na tumačenje 9/62 od 8. veljače 2017.

Kako službenica i dalje ustraje na tome da se u njenom slučaju radi o administrativnoj pogrešci prilikom evidentiranja prestanka i početka novog osiguranja, ljubazno molimo vaše mišljenje ostvaruje li službenica pravo na isplatu jubilarne nagrade.

Službenica poslala požurnicu.“

U vezi navedenog upita, Komisija upućuje na tumačenje broj 1/7 od 23. siječnja 2018.

Članak 53.

„Za dolazak na posao i povratak s posla koristim međumjesni javni prijevoz i kupujem mjesečnu kartu Otočac-Gospić-Otočac). Dali je poslodavac dužan nadoknaditi stvarne troškove prijevoza prema predloženom računu odmah u tekućem mjesecu ili tek po isteku mjeseca tj. unatrag? Točnije mjesečnu kartu za mjesec prosinac 2017. moram kupiti 1. prosinca 2017. godine, a naknadu za istu ću dobiti tek koji mjesec i pol odnosno do 1. Siječnja 2018. U međuvremenu već od 1.1. 2018. moram kupiti kartu za mjesec siječanj 2018. što mi predstavlja prevelik trošak jer ni karta za mjesec prosinac 2017. neće biti uplaćena na račun.“

U vezi navedenog upita Komisija donosi Tumačenje broj 1/53 od 23. siječnja 2018.

U odnosu na pitanje prava na naknadu troškova prijevoza, Komisija upućuje na odredbu članka 109. Kolektivnog ugovora u skladu s kojim će se materijalna prava koja su za javne službe ugovorena povoljnije od ugovorenih za državne službenike i namještenike, jednako primjenjivati na državne službenike i namještenike.

Stoga pitanje primjene Kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u odnosu na primjenu odredbe iz Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama ovisi u svakom pojedinom slučaju, ovisno o tome što je za državnog službenika i namještenika povoljnije.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Josipa Rimac

